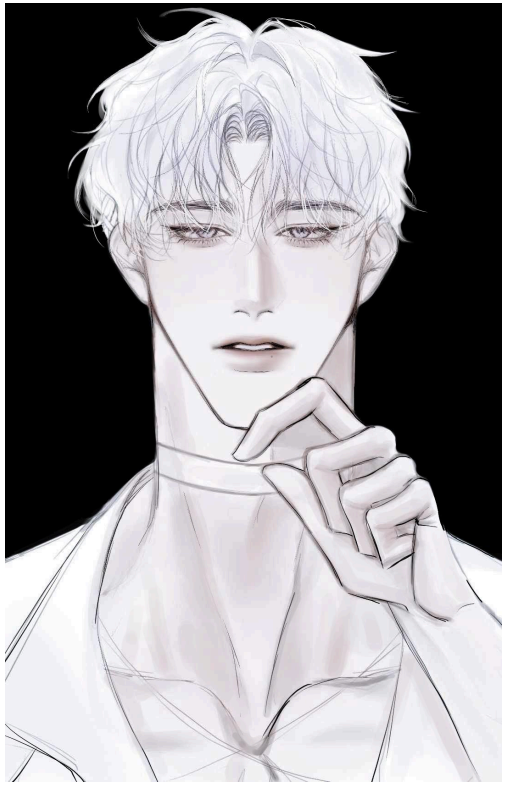

ชื่อ-นามสกุล	อาเบล เฟย์น [Abel Fayne]		
ชื่อเล่น	อาเบล , เบล	**เพศ**	ชาย
อายุ	21	**วันเกิด**	3 ฤดูหนาว
น้ำหนัก	79	**ส่วนสูง**	188
สัญชาติ	สาธารณรัฐเฟิร์นกิล	**เชื้อชาติ**	สาธารณรัฐเฟิร์นกิล
อาชีพ	-	**เขตที่อยู่อาศัย**	เขตที่ 7
สีผม	ขาว	**สีตา**	เทาอ่อน
โรคประจำตัว	ตาเป็นต้อหิน , ผิวเผือก		
ประวัติการแพ้	-		
ประวัติอุบัติเหตุ / การรักษา	❖ สาเหตุที่ตาเป็นต้อหินนั้นเกิดจากอุบัติเหตุตกจากบันไดในตอนหนึ่งขวบ ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน อาเบลก็ยังคงไม่ยอมแพ้ในการหาหนทางในการรักษาดวงตาของตนให้กลับมามองเห็นได้อีกครั้ง		

อุปนิสัย	
❖ **มักจะแสดงภาพลักษณ์ที่ดูสุภาพนุ่มนวล ยิ้มง่าย เป็นมิตรต่อทุกสิ่งบนโลก และสดใสร่าเริงอยู่เสมอออกมา** ❖ **เจ้าอารมณ์ อ่อนไหวง่าย** เป็นเพราะที่ผ่านมามีแต่คนคอยเอาอกเอาใจมาโดยตลอด ดังนั้นในบางทีอาเบลจึงมักจะเผลอแสดงความเอาแต่ใจออกมาอย่างไม่รู้ตัว ❖ **รักสวยรักงาม** เนื่องจากไร้ซึ่งหนทางในการปกป้องตัวเอง อาเบลจึงสร้างภาพลักษณ์ที่ดูดีเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเอาชนะใจคนอื่นแทน ❖ **รังเกียจความสกปรก** ในฐานะลูกคุณหนูที่หัวสูง สิ่งสกปรกนั้นคือศัตรูตลอดกาลของอาเบล (แต่ก็ไม่ได้ถึงขั้นสัมผัสโดนแล้วเป็นลม แค่รู้สึกแย่นิดหน่อยก็เท่านั้น และที่สำคัญถ้าเขาเป็นคนทำ มันก็ไม่ถือว่าสกปรก) ❖ **ขี้อิจฉา โลภมาก ขี้หวง** ผลจากการที่ไม่สามารถเห็นสิ่งใดก็ได้ตามใจอยาก นั่นจึงทำให้ความต้องการของอาเบลนั้นสูงเกินกว่าจะหยั่งถึง ❖ **ติดสกินชิพ ติดเพื่อน ไม่สามารถอยู่ตัวคนเดียวได้นาน ๆ** คนตาบอดทำอะไรเองไม่สะดวกหรอกนะ ❖ **เจ้าคิดเจ้าแค้น** ❖ **โคตรไร้ยางอาย**	
LIKES “ขอบคุณนะครับ ไว้ถ้ามีโอกาส.. คุณมาดื่มชากับผมไหม ?”	**DISLIKES** “ขอบคุณสำหรับอาหารครับ”
❖ ซุปสาหร่าย [Algae Soup] ❖ เพชร [Diamond]	❖ ผัดเห็ด [Fried Mushroom] ❖ ปลาดิบ [Sashimi]

❖ พิซซ่า [Pizza] ❖ ดอกเดซี่ [Daisy]	❖ ซุปต้มข่า [Tom Kha Soup]
HOBBY	**TALENT**
❖ สัมผัสงานแกะสลักหรือลงมือแกะสลักเองซะเลย ❖ ฟังดนตรี ฟังเสียงพูดคุย ❖ สัมผัสตัวคนอื่น? ❖ ดื่มชายามบ่าย	❖ จดจำสิ่งต่าง ๆได้รวดเร็ว แค่สอนอะไรแปปเดียวก็ทำได้แล้ว ❖ มีลายมือที่สวยมาก
ประวัติ	

เดิมทีอาเบลเกิดในตระกูลอันร่ำรวยมหาศาลซึ่งตั้งอยู่ในเมืองหลวงของสาธารณรัฐเฟิร์นกิล เขามีทั้งพ่อผู้เป็นนักร้องมากความสามารถและมีแม่ผู้เป็นถึงดาราชื่อดังแห่งยุค ซึ่งไม่ว่าจะมองอย่างไรก็ดูจะเป็นครอบครัวที่ดูเพอร์เฟคจนไร้ที่ติอยู่ไม่น้อย แต่ทว่าการได้เกิดในครอบครัวที่แสนเพียบพร้อมเช่นนี้นั้นกลับไม่ได้ทำให้อาเบลรู้สึกมีความสุขดังที่คนอื่นคิดเลยสักเพียงนิด เพราะทันทีที่เขาเกิดอุบัติเหตุในตอนหนึ่งขวบจนตาบอด ก็ทำให้เขาถูกละเลยอย่างหนักมาโดยตลอด แถมยิ่งพอมีลูกชายคนที่สองเกิดขึ้นมาในตระกูลก็ยิ่งทำให้อาเบลแทบจะกลายเป็นอากาศในบ้านอยู่รอมร่อ

อย่างไรก็ตาม โชคยังดีที่เขายังมีทั้งพี่เลี้ยงคนสนิทและพี่ชายที่รู้จักอีกคนหนึ่งอยู่ นั่นจึงยังพอทำให้อาเบลสามารถใช้ชีวิตต่อไปได้โดยไม่เป็นบ้าตายไปเสียก่อน ดังนั้นในแต่ละวัน เด็กชายจึงใช้ชีวิตที่เรียบง่ายโดยการเฝ้ารอเสียงเรียกชื่อของตนที่หน้าประตูในทุก ๆวันอย่างใจจดใจจ่อ อาเบลรู้สึกมีความสุขทุกครั้งที่ถูกใครสักคนเรียกชื่อของตนด้วยน้ำเสียงที่ทั้งร่าเริงและสดใสราวกับผึ้งตัวน้อย ๆที่แสนจะขยันขันแข็ง

และเมื่อเวลาผ่านไปจนอาเบลจบมัธยมปลาย เขาก็ตัดสินใจขอพ่อแม่ออกจากบ้านไปพร้อมกับพี่เลี้ยงของตนและทรัพย์สมบัติกองใหญ่โดยไม่คิดลังเล จากนั้นจึงเริ่มออกเดินทางไปยังเพอลิแกนทันทีตามคำแนะนำของพี่เลี้ยงคนสนิทอย่าง’ลิลลี่’ ส่วนเหตุผลที่เขาย้ายออกมานั้นก็เรียบง่ายมาก นั่นก็เพราะชายหนุ่มมักจะได้ฟังเรื่องราวของเพอลิแกนจากปากของลิลลี่อยู่บ่อยครั้งตั้งแต่เขายังเด็ก(เธอเคยเกิดและเติบโตในเมืองเพอลิแกนมาก่อน) ดังนั้นมันจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้อาเบลเลือกที่จะไปอยู่ในที่แห่งนั้นเพื่อหลีกหนีทั้งความวุ่นวายในเมืองหลวงและความอึดอัดใจจากครอบครัว

เพิ่มเติม

❖ ประสาทสัมผัสดีมาก โดยเฉพาะหูและจมูก
❖ มีพละกำลังมากสุด ๆ แต่ดันชอบทำตัวอ่อนแอน่าสงสารซะอย่างนั้น
❖ แนวทางการเล่น : **Fz. Bl Hl Fwb Ons** (Top > Bottom , จีบยาก)
❖ ถึงจะตาบอด แต่อาเบลก็ระบุทิศทางต่าง ๆได้อย่างแม่นยำด้วยการฟังเสียง
❖ มีอาการตาบอดที่หนักถึงขั้นมองไม่เห็นอะไร แต่เพราะมีพี่เลี้ยงติดตามมาคอยดูแลถึงที่เพอลิแกนด้วยจึงไม่ค่อยมีปัญหากับการใช้ชีวิตเท่าใดนัก

แอคเคาท์ตัวละคร	@Abel_SVCS
ช่องทางการติดต่อผปค.	DM ตัวละครได้
ลิ้งค์ย่อดอค	https://bitly.cx/4P1ML